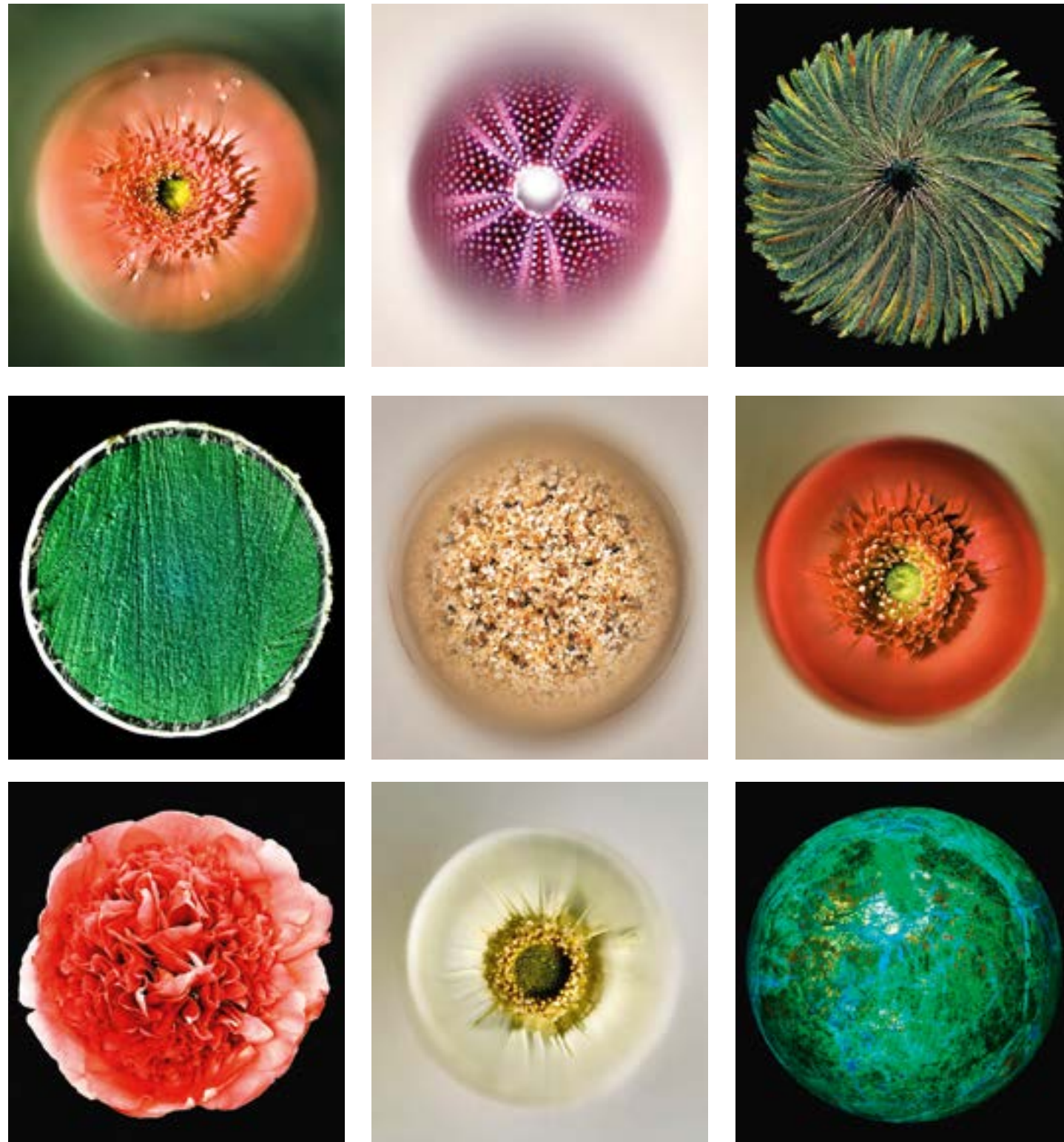

ANOUK ART

DE KUNST VAN HET KLEINE

Op de Rietveld Academie leerde ze out of the box denken en op een andere manier naar dingen te kijken. Maar ze ontdekte er ook dat ze zelf het liefst kunst maakt die vooral mooi is. Anouk van Tetering fotografeert de schoonheid van het detail.

Fotografie Anouk van Tetering | Tekst Sylvia Emonts

BOVEN V.L.N.R. <i>Pink Panther</i> <i>Ocean's Treasure</i> <i>Circle of Life</i>	MIDDEN V.L.N.R. <i>Titleist 1</i> <i>Scheveningen beach</i> <i>Red Phoenix</i>	ONDER V.L.N.R. <i>Magical 7</i> <i>The Great White</i> <i>Natural Healing Power</i>
---	---	--

Anouk van Tetering bij het struisvogelei *Egg of Columbus*.

Een knoop, parel, pigmenten in een poederdoos en details van bloemen. Je werk is intrigerend... 'Dank je. Voor mij is het heel vanzelfsprekend. Ik hou ervan om naar de kleine dingen van het leven te kijken. Misschien heeft het er altijd al in gezeten. Mijn vader was arts, mijn moeder en grootvader waren kunstenaars. Als ik niet naar de Gerrit Rietveld Academie was gegaan, was ik medische biologie gaan studeren. Ik vind het fascinerend om dingen door een microscoop te bekijken.'

Waarom is het dan toch de Rietveld Academie geworden? 'Omdat ik daar werd aangenomen. Rietveld was mijn eerste keuze – wellicht ook ingegeven door de uren die ik heb doorgebracht in het atelier van mijn moeder – maar slechts een op de twintig mensen wordt aangenomen. Ik had het geluk dat ik die ene was. Achteraf kan ik wel zeggen dat ik heel blij ben dat ik daar ben toegelaten. Ik kan me niet voorstellen dat ik mijn leven in een laboratorium zou moeten doorbrengen.'

Je koos voor de richting vrije kunsten. Hoe kom je dan terecht bij fotografie?

'In het eerste jaar op de academie kregen we de opdracht om vijf zelfportretten te tekenen. Ik had daar enorm mijn best op gedaan en had, naar mijn idee, perfecte portretten gemaakt. Tot mijn grote verbazing kreeg ik een onvoldoende. Terwijl anderen portretten hadden gemaakt die niet eens op henzelf leken en in mijn ogen heel lelijk waren. Toen heb ik geleerd dat je out of the box moet denken en niet moet schilderen wat je ziet, maar juist wat je niet ziet. Tegelijkertijd kwam ik erachter dat ik het heel moeilijk vind om dingen die in mijn hoofd zitten op papier te krijgen. Daarvoor ben ik te perfectionistisch. Met fotografie lukte dat wel.'

Eigenlijk ben jij dus een beta-kunstenaar... 'Zo zou je het kunnen noemen ja. Mijn werk is behoorlijk technisch. Meestal maak ik twintig opnamen van een object, als een scan, die ik dan later over elkaar leg en verder bewerk tot ik het gewenste resultaat heb bereikt. Alleen de objecten die ik onder ▶

LINKS
Colors of nature
125 x 125 cm.

RECHTER-
PAGINA
Anouk van Tetering
bij de werken
Ferrari Red en
Blessed Blue.

‘Kunst hoeft niet altijd te gaan over emoties. Het mag ook gewoon mooi zijn’

de microscoop van Naturalis fotografeer hebben minder lagen. Mijn werk gaat ook meer over vorm, kleuren en design dan om emotie. Daarin verschil ik van veel andere kunstenaars. Kunst hoeft niet altijd te gaan over emoties, het mag ook gewoon mooi zijn. Voor mij is de grens tussen art en design niet zo strak.’

De lagen die je noemt, zoek je ook in je objecten. Je snijdt bijvoorbeeld golfballen open...

‘Tja, die golfballen... De galeriehouder die mijn werk vertegenwoordigt is een fanatiek golfer. Elk jaar biedt hij tijdens een golfevenement op de club een kunstwerk aan. Voor het volgende clubkampioenschap wilde hij graag een foto van een golfbal. Of ik die kon maken. Ik keek naar die bal en vond het enorm saai. Eerlijk, ik had geen idee wat ik ermee moest doen. Ik ben

naar de schuur gegaan en heb die bal doormidden gezaagd. Toen bleek er een prachtige kleur groen tevoorschijn te komen. Vervolgens heb ik er nog dertig doormidden gezaagd en die hadden allemaal een andere kleur. Het was pure kunst! Zo is de serie *Hole in One – The Inside Story* ontstaan. Hetzelfde geldt voor zee-egels. Daarvan zie je normaal alleen de stekelige buitenkant, maar daaronder zitten prachtige kleuren. Wist je trouwens dat zee-egels op een diepte van zeven kilometer kunnen leven? Dat is fascinerend.’

Wat wordt je volgende project?

‘De bloemen en zee-egels zijn zo mooi geworden dat ik heb besloten om nog even bij de schoonheid van de natuur te blijven. Ik heb ook een foto ▶

gemaakt van een struisvogelei en daarvan wil ik er ook meer maken, van andere eieren en misschien ook wel de dooiers. Ik hou van de pure vormen en kleuren uit de natuur. De afgelopen jaren heb ik van alle stranden waar ik ben geweest – van Ibiza, Los Angeles en Miami tot Noordwijk, Scheveningen en Zandvoort – een klein beetje zand meegenomen en onder de microscoop gefotografeerd. Het is waanzinnig om te zien hoe elke korrel weer anders is. De eerste serie Hollandse stranden – verzameld tijdens corona - is bijna klaar.’

Je noemt jezelf perfectionistisch. Wanneer is het perfect?
 ‘Nooit! Zelfs een cirkel is niet perfect rond. Tachtig procent van de werken die ik maak verdienen niet eens het daglicht, die vind ik ronduit lelijk. Maar

mijn laatste serie van bloemen komt wel heel dicht in de buurt van perfectie. Omdat die door de natuur zijn geschapen en, ook als ze verwelkt zijn en we er eigenlijk niet meer naar kijken, prachtig zijn om te fotograferen. Bij die serie heb ik ook voor het eerst gekozen voor een lichte achtergrond. Voorheen plaatste ik alles tegen zwart omdat ik dat mooier vond. Tot een vriendin zei: ‘Probeer het nou eens!’ Ik vind het resultaat verbluffend mooi. Dat is waar het om gaat. Voor mij is een werk goed als ik er een wow-gevoel bij krijg. Zo niet, dan gaat het direct in de prullenbak.’ anoukart.com

LINKSBOVEN
*Guardian Angel
 Wings. 67 x 190 cm.*

RECHTBOVEN
*Loves me Loves me
 not 40 x 135 cm.*

RECHTER-
 PAGINA
*The Great White
 115 x 125 cm.*

